

عنوان مقاله:

مدل مفهومی ارزیابی حس تعلق مکان براساس مولفه های کالبدی (مطالعه موردی: خیابان ارتش- بسیج اردبیل)

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی افق های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

بهروز مهرانی مقدم - دانش آموخته کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل، نویسنده عهده دار مکاتبات

معصومه یعقوبی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

خلاصه مقاله:

امروزه مفهوم مکان و حس تعلق مکان یکی از مهمترین مسایل پیش روی شهرسازی معاصر است. درگذشته شهرها از توانایی بالایی برای برقراری تعامل بین انسان و فضا برخوردار بودند. اما امروزه در غالب شهرها فضاهایی ایجاد میشوند که فاقد هویت و معنا بوده و صرفا تقلیدی از سایر نمونه هاست. تکرار الگوهای بیهویت و غربی در فضاهای شهری موجب به حاشیه رانده شدن اصول مکانسازی و هویت گردیده است. در این پژوهش سعی شده با مطالعه مبانی مکان و حس مکان، به بررسی این موضوع پرداخته شود که آیا یک محور واحد شهری در خرد فضاهای داخلی مانند سکانس نیز ارایه یکپارچه ای از مفهوم حس مکان دارد در همین راستا به ارایه مدلی برای بررسی فضاهای شهری از این منظر پرداخته شده است. سپس با توجه به مدل ارایه شده، سکانس های مختلفی از یک خیابان (ارتش بسیج) به عنوان نمونه موردی، بررسی شده است. براساس یافته های تحقیق، سکانس های محور در آفرینش مفهوم مکان برای مردم یکسان عمل نکرده و کاربران نسبت به بخشهای مختلف این خیابان حسهای مختلفی را ابراز نموده اند. روش این پژوهش توصیفی-تحلیلی و مورد پژوهی و روش گردآوری اطلاعات کتابخانه ای، اسنادی و میدانی مشاهده، پرسشنامه و مصاحبه می باشد. نتایج حاصل از مطالعات، صحت فرضیه فوق را به اثبات میرساند که محور ارتش بسیج در شهر اردبیل در پیاده سازی مفهوم تعلق مکان یکی از بهترین معابر و خیابان هاست ولی به صورت یکپارچه عمل نکرده است.

کلمات کلیدی:

حس مکان، فضاهای شهری، اصول مکان سازی، اردبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/772577>

